

[Arno Larsen.]

måde, og det synes jeg altså ikke der er tale om her. Derfor er vi ikke så venligt stemt over for dette lovforslag, medmindre vi i udvalget og med finansministeren kan få løst det problem, som jeg her har rejst.

Med disse bemærkninger kan jeg anbefale forslag til lov om ændringer i egnsudviklingsloven og kan tilsige velvillig medvirken til lovforslaget om investeringsfradrag, når man altså bortser fra den måde, hvorpå loven skal praktiseres.

Sigsgaard: Det ville være synd at sige, at egnsudviklingsbestræbelserne har haft stor succes hidtil, og det er så meget mere trist, som behovet jo er stort. Når det ikke rigtig vil gå, så tror jeg, det er fordi bestræbelserne er for tilfældige.

Før man kan udvikle egnene, må man jo vide, hvilke egne der bør udvikles. Jeg er enig med handelsministeren, når han i den skriftlige fremsættelse siger, at indsatsen bør koncentreres, men spørgsmålet rejser sig: hvor skal den koncentreres? Det er meget vanskeligt at sige, så længe vi ikke har nogen landsplanlægning her i landet, og desværre gør regeringen ikke meget ud af landsplanlægningen. Så vidt jeg erindrer, blev bevillingerne til dens sekretariat nedskåret, straks efter at regeringen tiltrådte. Hvis det ikke rettes op, og hvis ikke egnsudviklingen sker i overensstemmelse med en landsplanlægning, må man gøre sig klart, at der er en ganske stor risiko for fejlinvesteringer. Uden planlægning bliver det tilfældighederne, der regerer; gennem planlægning er der i hvert fald en mulighed for, at man kan koordinere offentlige og private investeringer.

Når de hidtidige resultater har været beskedne, skyldes det også, at man er kommet for sent i gang, og det skyldes jo igen, at venstre og konservative i sin tid var imod og sagde, at en lovgivning af den karakter, vi her behandler, var den rene og skære socialisme. Det er jo ikke rigtigt, og det har partierne åbenbart også erkendt i dag. Derimod er lovforslagene, som vi behandler i dag, sådan et par af de mange ambulancer, som man sender ud for at redde stumperne af liberalismen.

Lovforslagene er udtryk for, at regeringen erkender, at den uregulerede private

erhvervsaktivitet giver sociale skævheder, og at den derved kan skade mange. De er også udtryk for, at privatkapitalismen ikke kan klare sig uden statens hjælp, det har V og K indset, og det er vel klarest og stærkest kommet til udtryk her i dag i den tale, som venstres ordfører holdt. Derfor er man altså nu holdt op med at modarbejde egnsudviklingen, men støtter den. På kort sigt er lovforslagene her yderst fordelagtige for erhvervslivet. Kontrollen med støttens anvendelse er meget lemfældig, og dér forstod jeg på hr. Stetter, at det slet ikke er tilfældigt, det er yderst bevidst. Der er ingen bestemmelser om, hvilke virksomheder, hvilke produktioner der skal støttes, og dér så vi jo gerne, at støtten blev givet til produktion af varer, der i særlig grad er brug for, og ikke først og fremmest til varer, der giver størst profit. Det er for os ikke lige meget, om det er nye sæbefabrikker eller byggematerialeindustrier, der skal bygges op eller udvides. Det er ikke nok at producere for produktionens egen skyld, for at holde hjulene i gang; produktionen bør have til formål at tilfredsstille de vigtigste menneskelige behov først.

Løsningen af arbejdsløshedsproblemet efter sådanne principper kræver nok langt mere radikale metoder, metoder, der griber om ondets rod. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg er af den opfattelse, at kun en socialistisk planøkonomi virkelig kan løse problemerne. Det har jo ingen dansk regering hidtil villet gå ind på, og vi gør os heller ingen forhåbninger om, at den nuværende vil. Men selv ud fra den nuværende regerings grundlag må det forekomme urimeligt at give investeringsfradrag for alle virksomheder i de pågældende amter. Der er en række virksomheder, der har god rentabilitet og stort overskud og sagtens kunne klare en udvidelse uden støtte, og dér kan man spørge, hvorfor i alverden de skal begunstiges fremfor tilsvarende virksomheder i det øvrige land. Støtten bør gives til virksomheder, der kan dokumentere, at der bl. a. som følge af støtten oprettes nye arbejdspladser. De kunne jo til gengæld få større støtte, hvis man sparede støtten til virksomheder, der ikke behøver den. Hvis den støtte, der gives, gives rigtigt, til de rigtige virksomheder på de